СВОБОДА — SVOBODA

УКРАЇНСЬКИЙ ДНЕВНИК — UKRAINIAN DAILY

УРЯДОВИЙ ОРГАН ЗАПОМОГОВОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ УКРАЇНСЬКИЙ НАРОДНИЙ СОЮЗ В ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВАХ АМЕРИКИ.

OFFICIAL ORGAN OF THE UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION, Inc.

ТРИ ЦЕНТИ. РІК XXXVI. Ч. 192. Джерзи Сіти, Н. Дж., субота, 18. серпня, 1928.

VOL. XXXVI. No. 192. Jersey City, N. J., Saturday, August 18, 1928. THREE CENTS.

ВЕРЕСЕНЬ — МІСЯЦЬ СИРОТИНЦЯ-ЗАХИСТУ У. Н. СОЮЗА.

АЕРОПЛЯНОМ З АМЕРИКИ ДО ШВЕЦІЇ

ВЖЕ ВІДБУЛИ ПЕРШУ ЧАСТЬ ДОРОГИ. ПЕРЕЛЕТІЛИ 800 МИЛЬ ЗА 7 ГОДИН. ЦІЛЕ МІСТО ВИЙШЛО ЛЕТУНАМ НА ЗУСТРІЧ.

КОКРЕЙН, Онтаріо, 16. серпня. — Берт Гассель враз з співпільотом Паркер Крамером прибули на моноплянї Ґрейтер Ракфорд з Ракфорд, Ілл., перебувши простір, довгий на 800 миль, на протязі сімох годин. Перших 300 миль перелетіли серед гарної погоди, а решту серед бурі. Перед летунами стоїть тепер дорога до Ґренляндії, довга на 1600 миль. Як тільки наберуть ґазоліни, пустяться в дальшу дорогу. Та найнебезпечнійшим уважають кінцевий лет з Ґренляндії до Швеції. Будуть тоді летіти через країну вічних ледів і весь час над морем.

Буквально ціле населення міста, в числі 10,000, вийшло повитати летунів, котрим справили гарну гостину.

ПРОТИ КАТОЛИКА ЯК ПРЕЗИДЕНТА.

ПРЕСА ПОВИННА ВИЯСНИТИ, ЯК ГЛЯДИТЬ КАТОЛИЦЬКА ЦЕРКВА НА СУВЕРЕННІСТЬ ДЕРЖАВИ. ДРУГІ БУЛИ ЗА ТОЛЄРАНЦІЄЮ. ДИСКУСІЯ ВІДБУВАЛАСЯ В ІНСТИТУТІ ДЛЯ СПРАВ ПУБЛИЧНИХ. БУЛА ДУЖЕ ГОРЯЧА. ГОВОРИТИ МОЖНА БУЛО ТІЛЬКИ ТРИ МІНУТИ.

ШАРЛЬОТТЕСВИЛ, Вірджінія, 16. серпня. — Др. Альберт Діффенбах, пастор і редактор та лідер проти-фундаменталістів, говорив в Інституті для справ публичних на тему „Скомерціялізування преси". Він підніс, що преса цілком мильно представляє релігійні справи, коли каже, що релігія не має нічого спільного з офіційним становищем урядовця і вона не повинна входити в рахубу при вирішенню кваліфікацій урядника. Преса викручується, замісць сказати правду, що релігія є одним з найбільш впливових чинників і відбиває своє пятно на цілім державнім життю. Річ ясна, що і католики мають право вибрати католика на президента, але інша річ, чи католик надається на такий уряд. Бож треба ясно сказати, що католицька церква виразно підчеркує абсолютну висшість церковної влади над світською.

На ту тему вивязалася дуже остра дискусія, а бесідників зголосилася така маса, що треба було обмежити промови до трох мінут для кождого бесідника. Др. Лятане зазначив, що навіть езуїти в найкращих часах не вибили на жаднім краю такого пятна, як його вибивають протестанти на Америці. І коли тепер валять Смита на Полудні задля його католицизму, то це є ознака гіпокритії і релігійного фанатизму, а тим самим упадку інтеллекту.

КОЛЬОРОВІ ФІЛЬМИ.

ВЖЕ ПОРОБЛЕНО ПРОБИ, ЯКІ ВИПАЛИ УДАЧНО.

НЮ ЙОРК, 16. серпня. — В Нюарку пороблено вчера з рамени Нечурел Колор Пикчерс Корп. перші проби з новим винаходом, який уможливлює давати вистави рухомих образів у всіх можливих кольорах. Такі ріжнокольорові образи буде можна мати в себе в хаті, добуваючи їх при помочі звичайного малого апарату, а рівнож добре і на великій сцені.

ПРИПИРАЄ ГУВЕРА ДО МУРУ.

РЕСКОБ КАЖЕ, ЩО ГУВЕР ГОВОРИТЬ ПРО МОДИФІКАЦІЮ АКТУ ВОЛСТЕДА ОДНО, А ЙОГО ҐАЗЕТИ ПИШУТЬ ДРУГЕ.

НЮ ЙОРК, 16. серпня. — Президент Демократичного Народного Комітету, Джан Рескоб, цитує Ню Йорк Геральд Трибюн, де пишеться, що Гувер не є проти модифікації закона Волстеда. Те саме, каже Рескоб, можна почути з уст републиканських лідерів і аґітаторів. Знова Гувер в своїй програмовій бесіді заявився цілком рішучо проти зміни. Через те повстає баламуцтво і не знати, де правда. Тому Гувер повинен тепер виразно заявитися, як він розуміє своє становище, бо так, як кажуть про него другі, то виходить, що між Гувером і Смитом в справі прогибіції нема ніякої ріжниці.

ХОЧУТЬ ОПЕРТИСЯ НА ЖІНКИ.

В КОЖДІЙ КУХНІ ПОВИНЕН БУТИ ОБРАЗ ГУВЕРА.

ВАШИНҐТОН, 16. серпня. — Републиканці прийшли до переконання, що при найблизчих виборах заважить голос жінки. Тому беруться до аґітації між жінками зі всею силою. Миссис Алвин Герт, заступниця президента Републиканського Народного Комітету, іменувала Миссис Томас Винтер з Міннеаполіс до переведення спеціяльної кампанії, яка має довести до того, щоби в кухні кождої американської жінки був образ Гувера.

ПЕРШИЙ КРОК ДО КООПЕРАЦІЇ З ЕВРОПОЮ.

ТАК ОЦІНЮЮТЬ ПАКТ КЕЛОҐА.

ВИЛІЕМСТАВН, Масс., 16. серпня. — В дискусії над мировим предложенням Келоґа забирали голос такі видатні політики: Сер Герберт Амес з Канади, бувший фінансовий секретар Ліґи Націй; граф Карльо Сфорца, бувший італійський міністер для справ заграничних, і др. Герри Ґарфилд, предсідатель Політичного Інституту, в якім відбувалася дискусія. Стверджено, що це мирове предложення є спробою Америки ввійти в кооперацію зі світом та що Америка відчуває, що вона має великі моральні зобовязання супроти других народів світа.

ЗІ СВІТА

МОСКВА. — Большевики підняли затоплену московським кружляком в 1919 році підводну лодку Л-55 в Капорськім заливі. Підняту лодку відвезено до Кронштату, де її мають направити.

ГРЕНОБЛЬ, Франція. — Останньої ночи пять сіл навкола Ґренобля навістила страшна буря з громами. Три села страшно понищені. 6 домів зруйновані, а інчі таксамо потерпіли від громових ударів.

Страшне полумя охопило всі доми. Мешканці в паніці розбіглися на всі боки. Четверо людей забито, а богато потовчено і поранено.

РІО ДЕ ЖАНЕЙРО. — Італійський пільот Дельпрете, котрому ампутували вчора ногу, помер сьогодня. Він і його товариш розбилися при перелеті до Бразилії, після удачного лету через Атлянтійський океан.

БЕРЛІН. — Можливо, що ССCР допустять до підписання пакту Келоґа, коли большевики дійсно покинуть загрожувати мирови Східної Европи.

НОМ, Аляска. — Лікарі приграничної сторожі та місцеві доктори доносять, що тут помічено 20 Ескімосів, захорувавших на сифіліс. Хороба приймає характер епідемії.

ГАМБУРҐ, Німеччина. — Тут виловили пляшку, яка зробила мандрівку зі Злучених Держав до Німеччини за 52 дні. Коли дістали записку зі середини, то довідалися, що пляшку кинуло Гидроґрафічне Товариство у Вашінґтоні.

БІЛГОРОД. — Поліцай місцевої тюрми одержав повідомлення, що його вуйко в Америці помер і лишив йому спадок 25 міліонів долярів. За одну лише добу він одержав 2,500 листів від найгарніших жінок з пропозицією одружитися.

ШАНҐАЙ. — Після повідомлення голядських властей підчас останнього виливу вулькану на острові Палове, близько острова Яви, загинуло 1,200 людей та ранено 400. Тисяча людей похована живими під потоками кипячої ляви, а 30 потонуло, коли вода з моря піднялася на 30 стіп.

ТОКІО. — Премієр Тонака заявив, що рада міністрів розгляне проект договору Келоґа і підпише на слідуючому тижні.

БЕРЛІН. — Проба нового велитенського воздушного корабля „Граф Цепелін" відбудеться 3. вересня. Після того Цепелін полетить навкола світа, а відтак возитиме пасажирів між Европою й Америкою.

МОСКВА. — За хабарництво та катовання арештованих в Туркестані арештовані заступник предсідателя Глам, комісар Чеки Кондраткін та комісар поліції Дроздов.

ПЕКІНҐ. — Американський дослідник і мандрівник, котрий вернувся з пустині Ґобі, заявив, що знайшов останки доісторичної доби звірини, яка перевищує висоту Вулвортбіддинґу.

ЖЕНЕВА. — Власник дому, в якому до революції жив Ленін, заявив поліції, що до нього без перерви приходять листи з загрозами, що дім його висадять у повітря, коли він негайно не здійме дошки з написом, що там жив Ленін.

ВІДДАВ НАЗАД БАВОВНУ.

НЮ ЙОРК, 16. серпня. — Баррон Коліє, котрий заплатив $5,000 за перший звій бавовни, який походив з полудня з сьогорічного збору, а гроші призначив на кампанію за Смитом, віддав куплену бавовну назад Джорджії, звідки вона прийшла, і призначив її на одіж для бідних сиріт.

РАБІН ПАЧКАР.

НЮ ЙОРК, 15. серпня. — Цлові урядники дістали повідомлення, що рабін Ізак Горовіц везе на кораблі Іль де Франс брилянти. Запитаний про це рабін заявив, що нічого не має. При обшуканню знайдено брилянти і перли на $9,000. Це була лише перша частина, бо всіх брилянтів мав він перепачкувати на $100,000. За кожду подорож діставав $1,000.

АМЕРИКАНЦІ ВЕРТАЮТЬ ДОМІВ.

ПАРИЖ, 15. серпня. — Американські туристи вертають до дому. Вчора на одному лише двірці Сен Лязар всіло до потягів на Гавр біля 1000 Американців, котрі покінчили свої вакації в Европі.

ДИКЕ ПОДРУЖЖА.

Про незвичайний випадок „дикого подружжа" доносять з Су Ст. Марі, Онт. Петра Жука покликано до суду з причини обвинувачення, що він побив свою жінку Павліну. Жінка сказала в суді, що хоче, аби чоловік платив її удержання, але опісля приповілася, що вона не брала з ним шлюбу. Помимо сего було між ними семеро дітей. Жук взяв дозвіл на подружжа кільканацять літ тому, але зі шлюбом чекав, „поки не заробить стільки, аби міг справити велике весілля".

НОВИЙ РЕКОРД ПЛИВАННЯ.

БЕРЛІН, 15. серпня. — Отто Кемеріх, славний німецький пливак, установив новий рекорд. Він переплив Данціґський залив у 43 годинах 15 мінут; віддаль між двома берегами заливу довга на 90 кільометрів, або 55 миль. Це є новий світовий рекорд як з огляду на час так і на віддаль.

ВБИВСТВО РОСІЙСЬКОГО РЕДАКТОРА.

В Кишиневі, в Бесарабії під Румунією, большевицькі агенти вбили редактора російської газети „Утро" В. Якубовича. Якубович, піддягаючи впливам своєї любки комуністки А. Коллонтай, навязав був взаємини з большевиками, яким посередничив у шпигунський організаційній і підпольній роботі в Румунії. Останніми часами Якубович хотів зірвати з большвиками та виїхати до Парижа. Большевики, пронюхавши зраду, постаралися, щоби Якубович своєчасно на віки замовк. Убийників дотепер не приловлено.

РОДОВИТІ КАНАДІЙЦІ МАЮТЬ ДОМАГАННЯ.

В готели Саскачеван у Ріджайні мала минувшого тижня свої збори національна рада „Родовитих Синів Канади". Збори побіч полагодження ріжних строго організаційних справ вважали за відповідне сказати свою думку й про деякі публичні справи. Отже поставили домагання, щоби Канада постаралась о свій власний національний прапор, щоб офіціяльно була призната канадійська національність, щоби назначити більше дипльоматичних представників Канади по чужих краях і щоби старатися дістати назад до Канади як найбільше тих Канадійців, що виемігрували до инших країв.

КАТУВАННЯ ДО КРОВИ.

„Боротьба" описує випадок, який кидає ярке світло на ті відносини, серед котрих приходиться жити українським пролетарям Буковини. У попа Руссу в Лужанах служив за наймита Винничук 9 років без жадної платні. Денно мусів він працювати 13—15 годин. Коли по 9 роках безплатної служби зачав Винничук домагатися заробітної платні, то піп передав його жандармам. Сам командант жандармського постерунку вганявся конем за наймитом і, знайшовши його на поли при роботі, зачав бити його шаблюкою аж доки наймит не втратив притомности. Відтак загрозив йому, щоби покинув село і більше туди не являвся.

Є це один з безліч випадків, пише „Боротьба", де хлібодавці таким варварським способом при помочі жандармів позбуваються обовязку платні своїм наймитам і робітникам.

НАГНАЛИ МАНІТОБСЬКОГО СУДДЮ.

Міністерство справедливости в Оттаві оповістило 3. серпня усунення судді Г. Ф. Молсона з північного судового округа Манітоби. Причиною усунення судді були закиди, що він не поводився відповідно до свого становища. Слідство ствердило, що закиди були правдиві. Усунення судді є рідкістю в історії канадійського судійництва.

Закиди проти судді були, що він більше ніж тузин разів приходив до суду пяний, ходив до бутлеґерів, які вносили до него відклики, видавав недобрі чеки і товаришував з властителем китайського ресторану. Свідки, що складали зізнання підчас слідства, були переважно адвокати.

ЛИТВА ВІДМОВИЛАСЯ ВІД КОНФЕРЕНЦІЇ З ПОЛЬЩЕЮ

ПОЛЬЩА ХОЧЕ ДАЛИ ДУРИТИ ЛИТВУ.

ВАРШАВА, 16. серпня. — Польське міністерство закордонних справ одержало від Литви ноту, в якій остання відмовляється переговорювати з Польщею в Женеві. Премієр Вальдемарас каже, що з таких переговорів нічого не вийде та що найліпше буде обговорювати конфлікт на конференції в Кенігсберґу, як це було пляноване на час між 16 і 29 серпня.

Польща твердить, що та заява Вальдемараса є звичайним викрутом. Він взагалі не хоче говорити з Польщею, а тільки намагається розбирати польсько-литовський конфлікт перед Збором Ліґи Націй.

КОМУНІСТИ ПРО ПАКТ КЕЛОҐА.

БОЛЬШЕВИЦЬКИЙ ОФІЦІОЗ ОСУДЖУЄ ПОВЕДЕННЯ МІНІСТРА ЗАКОРДОННИХ СПРАВ ЗЛУЧ. ДЕРЖАВ.

МОСКВА, 16. серпня. — Большевицький офіціоз „Ізвестія" каже, що Келоґ навмисне відтягає прилучення СССР до договору. Після твердження Москви держави, які не візьмуть участи в підписанню договору у французькому міністерстві справ заграничних в Парижі, дня 27. серпня, будуть могли прилучитися лише після ратифікації 15 великих держав. Ратифікація-ж вимагатиме кілька літ. Вашінґтонська конференція про розброєння до цього часу, т. є. через 8 років після її підписання, всюди ще не ратифікована.

„Всі держави" — кажуть „Ізвестія" — будуть поділені на достойних та нечестивих". Перші візьмуть участь в нараді, а в рядах нечестивих лишаться большевики, Південна Америка, Еспанія, Туреччина, Скандинавія, Прибалтика та Литва.

БОЛЬШЕВИКИ ОБРАЗИЛИСЬ.

МОЖЛИВО, ЩО ПРОФЕСОР САМОЙЛОВИЧ ТА АВІЯТОР ЧУХНОВСЬКИЙ НЕ ПРИЙДУТЬ ДО ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

БЕРЛІН, 16, серпня. — Зачувають із Москви, що поїздка до Америки большевицьких авіяторів Чухновського та професора Самойловича не відбудеться ,бо уряд СССР образився на правительство Злучених Держав. Не дивлячись на старання Американської Торговельної Палати, уряд Злучених Держав не післав офіційного запрошення дослідникам і ратівникам ґенерала Нобілє та залоги „Італії".

СЛІДУЮЧА РЕВОЛЮЦІЯ БУДЕ В ІНДІЇ.

ТАК ПРОРОЧАТЬ БОЛЬШЕВИКИ НА КОНҐРЕСІ ТРЕТОГО ІНТЕРНАЦІОНАЛУ.

РИҐА, 16. серпня. — Представник фінських комуністів на конґресі III. Інтернаціоналу в Москві, Кузінін, в своїй промові торкнувся світової революції і заявив, що слідуюча революція буде в Індіях, але для цеї цїли треба примінити тактику та методи пропаганди.

„Ми повинні звернути увагу не тільки на фабричних робітників, але й на інчі кляси в селах та по містах і перетягати на свій бік інтеліґенцію, а де її нема, там її творити".

НОВИЙ НІМЕЦЬКИЙ КОРАБЕЛЬ.

НІМЦІ ПОБУДУВАЛИ НОВИЙ АТЛЯНТІЙСЬКИЙ КОРАБЕЛЬ, ЯКИЙ НАЗВАЛИ „ЕВРОПА". 50,000 ЛЮДЕЙ ПІДЧАС СПУСКУ СПІВАЛИ: „НІМЕЧЧИНА ПОНАД ВСЕ".

БРЕМЕН, 16. серпня. — Німці інтензивно відбудовують свою торговельну фльоту, яку стратили після світової війни. Вчора спущено новий океанський корабель на 46,000 тон містоти. Названо новий корабель „Европа". Хоч обемом новий корабель менчий від „Меджестика", то зате довший на 25 стіп.

50,000 присутніх при спускови людей співали німецький національний гимн.

З новим кораблем Німеччина підвищила загальний тоняж своєї фльоти до 70 відсотків і заняла 4 місце по величині торговельної фльоти.

НАВКОЛО СВІТА НА МАЛЕНЬКОМУ АЕРОПЛЯНІ.

БЕРЛІН, 16. серпня. — Всі лети на довгу віддаль до цього часу відбувалися на великих аеропляах, які потребували багато коштів.

Німецький авіятор Артур Мартенс, славний з довгих летів на малосильному аеропляні, зачав лет навколо Европи на машині, що має мотор сили 35 коней. Мартенс сподіваеться побити рекорд лету на довгу віддаль, який установив Моріс Друен, своїм малим літаком.

ЛЄВІН ВЖЕ ДУМАЄ ЛЕТІТИ З ПАРИЖА В ТОКІО.

ПАРИЖ, 16. серпня. — Левін, відомий з лету Чемберлейна через океан, знов перемінив рішення: куди летіти. Вже летітиме з Парижа до Токіо.

„Ми думаємо побити рекорди, які до сьогодня встановили инші авіятори" — сказав Левін в розмові з кореспондентами.

АВІЯТОР БЕЙРЕС — РЕВОЛЮЦІОНЕР.

ЛІСБОНА, 16. серпня. — Портуґальський авіятор Бейрес, який 2 роки тому перелетів з Лісбони до Ріо де Жанейро, підчас останньої революції підписав маніфест проти уряду. Після придушення революції він утік на аеропляні на границю, але мусів осісти й покинути аероплян та тікати до Еспанії в автомобілі.

За цей виступ Бейреса суспендовано з армії.

"SVOBODA" (LIBERTY)
FOUNDED 1893
[illegible] newspaper published daily except Sundays [illegible]
at 83 Grand Street, Jersey City, N. J.
Owned by the Ukrainian National Association, Inc.

Edited by Editorial Committee.

Entered as Second Class Mail Matter at the Post Office of Jersey City, N. J. on March 0, 1911, under the Act of March 3, 1879.

Acceptance for mailing at special rate of postage provided for in Section 1103 of the Act of October 3, 1917, authorized July 31, 1918.

SUBSCRIPTION RATES:		ПЕРЕДПЛАТА:	
Three cents a copy.		Поодиноке число три центи.	
One year	$ 7.00	На рік	$ 7.00
Six months	$ 3.75	На пів року	$ 3.75
Three months	$ 2.00	На три місяці	$ 2.00
Foreign and Jersey City Rates:		В Джерзи Сіті і Заграницею:	
One year	$10.00	На рік	$10.00
Six months	$ 5.00	На пів року	$ 5.00
Three months	$ 2.75	На три місяці	$ 2.75

За оголошення редакція не відповідає.
За кожду зміну адреси платиться 10 центів.
З Канади належить виплати гроші лише на т. зв. Foreign Money Oorder.
Телефон „Свободи": 498 Montgomery. Тел. У Н. Союза: 1838 Montgomery.
Адреса: "SVOBODA", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

СИЛА ІДЕЇ Й ІДЕЙНИХ ПОРИВІВ

У всякій великій ідеї тліе вульканічна сила. Вона то заставляе наукових дослідників гинути в хемічних лябораторіях, вона жене смільчаків змагатися з океанами чи небесними просторами. Але ледви чи не найбільшу силу проявляе собою національна ідея. Особливо тоді, коли людині приходиться боротись не то за повноту державних прав, але за примітивні права людини. А це примітивне право це можливість істнувати і розвиватися згідно з тими вродженими національними прикметами, що їх видають національні особенности народів, себто їхні національні культури.

Такої можности розвою позбавлений сегодня наш нарід на всіх своїх землях. Нігде не може він свобідно розвивати своеї питоменности, своеї національної культури. На всіх землях відчуває він кулак окупанта. А прецінь ще не так давно, як заблисла нам воля, як була своя державність. А тепер її нема. І от через те одні попали в зневіру. Думають, що ми не доросли до волі і своеї державности і радять погодитися з теперішнім станом поневолення та шукати способу співжиття з ворогами нашого народа. Другі жеруться між собою та скидують одні на других вину за упадок української держави. А інші, користаючи з розбиття і політичної боротьби в нашім власнім нутрі, успокоюють свою совість тим, що взагалі „не мішаються до політики" і відмовляють навіть жертви на дальшу боротьбу.

І от в тих часах нашого поневолення і розбиття, в часах, коли одні хитаються і сумніваються, коли одні зневірені тільки критикують і добачують самі лихі сторони нашого життя, другі бачать перед собою тільки одно: одну невмірущу національну ідею. Бачать ту ідею і вірять, що вона мусить здійснитися, що мусить прийти конець ворожому поневоленню, а український нарід мусить добитися своеї держави на всіх своїх землях. А та велика ідея, той вулькан, що жевріе в благородних серцях, не годен тільки тліти: він мусить вибухнути. І вибухае в атентатах Федака чи в других, вибухае в убийстві шкільного куратора Собінського, а рівнож і в тім посліднім нападі на почту у Львові, якого доконали молоді українські революціонери, щоби в той спосіб роздобути фонди на продовження революційної української акції, на боротьбу проти ворогів української державности. І от, коли одні попеліють, другі горять; коли одні жалують кинути доляра, другі наставляють життя; коли одні лінуються прийти на протестаційне віче, другі йдуть на шибеницю. З когож брати примір? Ми все звикли покликуватися на злих провідників, на марнотравців і хрунів і ними оправдуемо свою пасивність, а чи не краще допустити до свого серця імена і світлі діла тих, що в той самий час жертвують своїм життям?

УКРАЇНСЬКІ РЕВОЛЮЦІОНЕРИ ПЕРЕД НАГЛИМ СУДОМ

НАПАЛИ НА ПОЧТУ ПРИ ВУЛ. ГЛИБОКІЙ У ЛЬВОВІ, ЩОБИ В ТОЙ СПОСІБ РОЗДОБУТИ ГРОШІ НА ЦІЛИ УКРАЇНСЬКОЇ РЕВОЛЮЦІЙНОЇ ОРГАНІЗАЦІЇ.

(Продовження)

Обвинувачені признаються, що вони ділали по наказу Української Військової Організації як її члени.

Після перерви предсідник повідомив обвинувачених, що вони можуть боронитися, як хочуть.

Переслухан обвинувачених.
Володимир Ординець.

Молодий, добре збудований хлопець. Ясне убрання, куртка на зразок спортової, білий викладаний ковнір „Словацького". Зізнае спокійно, певно, при відповідях випростовуеться по військовому.

Предсідник: Чи ви почуваетеся до вини?

Обвинувачений: Так. Як член Української Військової Організації, я виконав її наказ.

П.: Хто вам дав той наказ?

О.: Член організації.

П.: Що за один, як він називаеться?

О.: Не можу того сказати.

П.: Який наказ ви мали? Що було вашим завданням?

О.: Моїм завданням було замкнути браму почти від вулиці Глибокої, що я й виконав.

П.: Що ви зробили по замкненню брами?

О.: Я вийшов на подвіря, згідно з одержаним наказом.

П.: Що дальше?

О.: Коли всі учасники нападу почали втікати, я втік також і разом з иншими всів до авта, що ждало на нас на вул. Снядецьких.

П.: Як далеко ви їхали?

О.: По дорозі, на вул. Шимоновича, я вискочив, щоби повідомити особу, яка чекала на гроші, що грошей нема.

П.: А хто мав взяти гроші на почті?

О.: Не знаю.

П. А хто там був ще, опріч вас?

О.: Не знаю. Кожний з нас дістав окремий наказ і ніхто не знав про те, що мае зробити другий і хто тим другим мае бути.

П.: А коли ви довідалися, що грошей нема?

О.: В авті.

П.: І ви вискочили, щоб повідомити про те ту особу, що чекала на гроші?

О.: Так.

П.: А ви знали ту особу?

О.: Ні. Я знав тільки, по чім маю її пізнати.

П.: Ваші товариші зізнали, **що ви організували напад,** дали їм вказівки й револьвери. Чи то правда?

О.: Ні! Револьверів я не потребував давати, бо кожний член Української Військової Організації мае свій револьвер.

П.: Дехто з ваших товаришів зізнав, що ви робили пробу з автом, щоб знати, як заховатися в часі нападу.

О.: Так!

П.: Хто був тоді з вами?

О.: Я взяв авто Штокала, а по дорозі сів до нього Мирош. Був ще хтось третій, але я не памятаю.

П.: Чи ви були на вул. Снядецьких?

О.: Ми туди переїздили.

П.: А на почті ви були?

О.: Ні.

П.: А якже ви знали, як там знайтися в часі нападу?

О.: Я оглянув це передтим сам.

П.: Що ви зробили після нападу?

О.: Пішов до дому при вул. Білінських 70.

На поліції били обвинувачених.

П.: На поліції ви не так зізнавали, як тут.

О.: На поліції мене били й вимусили такі зізнання, які я там зложив.

Предсідник відчитуе зізнання, зложені на поліції. Обвинувачений каже, що зізнавав те все під примусом. Підтверджуе тільки зізнання, зложені відносно себе самого. Про те, що мали зробити другі учасники, він нічого не знае, бо кожний мав наказ для себе. Якщо на поліції він зізнавав инакше, то просто тому, що так зізнали другі обвинувачені, а він хотів їх боронити, підтверджуючи їх зізнання та взявши всю вину на себе.

Суддя Анґельскі: Як довго ви е членом організації?

Обвинувачений: Рік.

Анґ.: Чи відома вам ціль організації?

О.: Визволення всіх українських земель зпід займанщин і створеняи самостійної української держави.

Анґ.: Як до того дійти?

О.: Це знае команда організації.

Анґ.: Що-ж мають робити члени?

О.: Виконувати накази команди.

Анґ.: Чи сказали вам, що ви, як члени організації, маете робити?

О.: Ні! Нам за кожний раз давали точні накази.

Анґ.: Ви стрічалися з кимнебудь?

О.: Так, з кількома людьми.

Анґ.: Що ви говорили?

О.: Про те, що маемо здобути українську державу.

Анґ.: Чи ви складали присягу?

О.: Так!

Анґ.: Так? Як виглядае та присяга?

О.: Присягаю перед українським народом... дальше не знаю на память.

Анґ.: Що маете виконувати накази?

О.: Так!

Анґ.: Під якою загрозою?

О.: Смерти.

Анґ.: Яка система у вашій організації?

О.: Система?

Суд.: Так. Система. Ви знаете, що значить система. Трійкова, пяткова?

О.: Трійкова.

Суд.: Е, то ви зле знаете. Бо я знаю, що пяткова.

О.: Тепер трійкова.

Суд.: Ми вже бачили тут багато таких справ і завсіди система була та сама. А чи ви знаете, що в таких організаціях дістають накази звичайно цілі пятки? От вас пятьох і шофер.

О.: В нас дістав наказ кожний зокрема.

Суд.: А ті, що були з вами, були з вашої трійки?

О.: Ні.

Суд.: А який ви мали властиво наказ?

Обвинувачений переповідае знані вже подробиці з того, що він в часі нападу на почту робив.

Прок.: Кого з обвинувачених ви знаете?

Обв.: Всіх знаю.

Прок.: Де ви мешкаете?

О.: При вул. Білінських 70.

Прок.: Чи ви стрічалися з ними?

О.: Так.

Прок.: Чи ви знали, що Скіцький і Плахтина були членами Української Військової Організації?

О.: Ні.

Прок.: Ви відкликали ваші зізнання, зложені на поліції. Розкажіть те все, щоб можна було докладно провірити. Коли вас арештували?

О.: На другий день по нападі, в Підберізцях рано.

Прок.: В котрій годині?

О.: Там нема годинника, то я й не знаю.

Прок.: Коли вас привезли на поліцію?

О.: Коло полудня.

Прок.: Хто вас переслухував?

Обвинувачений описуе зверхній вигляд трьох поліційних урядників, що його переслухували. При зізнаннях його били, але він не памятае добре, котрого дня то могло бути. Зізнае так, як зізнав, щоб рятувати других.

Прокуратор випитуе дальше про подробиці нападу, про те, як втікали, хто дав колодку, та про те, коли обвинуваченого били на поліції.

Обв.: Били мене два рази. Перший раз я дістав кілька разів в лице. Другий раз били більше.

Др. Ганкевич: У вас знайдено „Сурму"?

Обв.: Так.

Др. Ганк.: Що то е?

Обв.: Орган Української Військової Організації.

Др. Ганк.: Чи читали ви там що про ціль організації?

Обв.: Так.

Др. Ганк.: А не було там коли якого фейлетона про те, що хтось так само робив, як ви. Це було не тепер, але давніше, і в иншій державі.

Обв.: Було там про те, що теперішній маршалок Польщі Пілсудскі, як член польської військової організації, що хотів добути незалежність Польщі, виконував такі самі акти.

Др. Ганк.: А скажіть мені, як, чим Українська Військова Організація хоче здобути незалежність України?

Обв.: Оружжам.

Др. Ганк.: Чим ви були, заки стали семинаристом?

Обв.: Слюсаром.

Др. Ганк.: А хтож вам піддав ідею вписуватися й кінчити семинар?

Обв.: Я сам.

Др. Ганк.: Ви були визволений слюсар?

Обв.: Так.

Др. Ганк.: А чомуж ви не шукали собі праці як слюсар?

Обв.: Шукав, та не міг знайти. Я подавався кілька разів на залізницю, але мене не приняли; казали, що нема місця.

Др. Ганк.: Ви сказали у своїх зізнаннях, що кожний член Української Військової Організації мае револьвер. Ви мали також?

Обв.: Так.

Др. Ганк.: Чи ви, маючи теж револьвер, булиб пішли грабувати почту, як би вам був так хтонебудь сказав?

Обв.: Ні.

Др. Ганк.: А чомуж ви всетаки пішли?

Обв.: Бо я мав такий наказ з Української Військової Організації.

Др. Старосольський: Добуті гроші були призначені для кого?

Обв.: Для Української Військової Організації.

Др. Старос.: Чи ви мали дістати за виконання наказу якусь винагороду?

Обв.: Ні. Ми нічого за те не діставали.

Др. Старос.: Значить, ви виконували накази з ідеї?

Обв.: Так.

Володимир Мирош.

Предсідник: Чи ви почуваетеся до вини?

Обв.: Я виконав наказ Української Військової Організації.

Предс.: Ви належите до Української Військової Організації?

Обв.: Так.

Предс.: Як давно?

Обв.: Відмовляю відповіди.

Предс.: Який ви мали наказ?

Обв.: Я мав бути на почті й наглядати, чи всі гроші забрані й гроші виносити.

Предс.: Коли ви мали бути на почті?

Обв.: О год. 6-тій.

Предс.: Що ви мали зробити?

Обв.: Мав увійти до середини.

Предс.: Хто мав бути ще разом з вами?

Обв.: Не скажу.

Предс.: Де ви мали бути?

Обв.: Я мав бути в тім бюрі, де находиться каса.

На дальші запити предсідника обвинувачений відповідае, що вони сподівалися, що каса буде отворена. Він прийшов точно о 6-тій. Виконав наказ і пішов за своїм провідником. Не скаже, що хто робив. Не памятае, чи був ще хто. Чув, що хтось вибив шибу (Вайншток), але не заввper того. Про нікого нічого не знае; знае тільки, що мав бути його провідник і він. Був убраний так, як е тепер в суді. Мав свої окуляри. Мав при собі револьвер, але не витягав його й нікому не грозив. Хто грозив револьвером — не скаже. Втік тому, що повстав крик і всі почали втікати. Втікав через подвіря, через одно й друге. Між одним і другим подвірям був старий паркан. Вони його виломали. Вийшов на вул. Снядецьких і всів до авта. Не скаже, скільки їх всіло. Поїхав на вул. Львівських Дітей поза школу Сенкевіча. Так дісталися в поле. Що сталося потім — нічого не скаже.

Предсідник перечитуе зізнання Мироша, зложені на поліції. Обвинувачений заявляе, що дійсно на поліції так зізнавав, але все те видумував, бо його били. Били його при першім переслуханню в середу. Дня 6-го липня били його так, що він втратив притомність. Коли його били й домагалися видачі назвиськ учасників, він подавав назвиська, які тільки йому приходили на думку, навіть зовсім непричасних до справи. Не знае назвиськ тих, що його били, але може описати особи.

Предс.: Як вас били?

Обв.: Били палицею, кулаками і копали ногами і тягали за волосся так, що я втратив притомність.

Предс.: Як ви втратили притомність, коли ви потім зізнавали?

Обв.: Мене відрятували.

Предс.: Як виглядав той, що вас бив?

Обв.: Брунет, але вже сивіючий, хоч молодий, з пасмугою сивого волосся. Це характеристичний знак.

Суддя Анґельскі: Яке число окулярів носите?

Обв.: Мінус пять і мінус шість. Праве око мінус пять.

Суд: Чи ви далеко стояли від тих, що мали брати гроші?

Обв.: Не можу сказати, бо то було в кімнаті.

Суд.: Але ви мусіли бачити.

Обв.: Я йшов зараз за провідником, що мав брати гроші.

Суд.: А ваші чорні окуляри?

Обв.: Я був в тих окурлярах, які маю тепер.

Др. Ганкевич: Як вас привели до судових арештів, питав вас лікар, чи вас били?

Обв.: Ні. Я сам звернув увагу на свої синяки й сказав, що мене били.

Др. Ганк.: А чому ви не зробили донесення кро побиття?

Обв.: Я не знав, що можна робити донесення. Впрочім, я знаю з попередніх розправ, що то нічого не помагае. Лікар записав собі те, що я йому сказав.

Др. Ганк.: Чи ви знаете, що в арешті можна ставати до т. зв. рапорту і там внести свою скаргу?

Обв.: Я не знав і до рапорту не ставав. Я говорив тільки одному поліційному урядникові, якого імени не знаю, але він не хотів вірити, що мене били.

Др. Ганк.: Ви сказали на поліції, що ви не е членом Української Військової Організації?

Обв.: Так.

Др. Ганк.: Чому?

Обв.: Бо я боявся, що мене будуть більше бити.

Др. Ганк.: А тепер ви признаетесь, що належите до Української Військової Організації?

Обв.: Так.

Др. Ганк.: Ви знаете, що ціллю Української Військової Організації е визволення всіх українських земель зпід ворожих займанщин і створити Незалежну Українську Державу. Цього хоче організація. Але чи ви самі цього хочете?

Обв.: Так, я цього хочу.

Др. Ганк.: Чи ви уважаете, що виконуючи наказ Української Військової Організації, який ви дістали, наближуетеся до хвилини осягнення вашого ідеалу?

Обв.: Так.

Др. Старосольський: Як член Української Військової Організації ви зложили присягу.

Обв.: Так.

Др. Старос.: Як виглядае та присяга?

Обв. переповідае слова при-

В. Кедровський.

1917 РІК.

(185)

„Недавно ще вони говорили, що визнають „самоопредіління" всіх народів Росії, аж „вплоть до отділення". І от тепер, коли ще не засохли ті чорнила, якими були написані ці брехливі та лукаві слова, як народні комісари ідуть нас „самоопреділять" кулеметами та гарматами. Деж та правда, деж та щирість добродіїв большевиків? Щож ви хочете, щоб і у нас попалили села та панські будинки, які тепер є власністю нашого народу, і в яких будуть засновані школи для наших дітей? Ви хочете, щоб і у нас нищили, рубали та топтали культурні сади та поля, де будуть вчитися наші діти, внуки, та й ми самі, як краще обробляти землю, як краще садити городовину, садовину? Щож ви хочете, щоб і у нас позруйнували та розграбували заводи, цукроварні, сільсько-хозяйственні машини, порубали на мясо племенний рідкий скот, так як це темні, підпоені горілкою селянські юрби роблять у вас в Росії? Ні, ми цього не хочемо і не допустимо, бо це все є тепер наше власне селянське добро, яке ми повинні берегти для себе, яке повинно охоронятися всім народом, як своя власність, яку заробили потом і кровю численні покоління наших батьків, працюючи на поміщиків та инших павуків. І ми його, — цього нашого добра, — не дамо на поталу всяким розбишакам, бувшим охранникам, урядникам, городовим, жандарам, уголовним каторжним, стражникам та иншим посіпакам, які тепер повбирались в большевицьку маскару, які тепер всі перевернулись в большевиків, та підбивають нас на безладдя, погроми, щоб легше та не помітніше повернути часи Миколиного самодержавія, повернути назад поміщикам землю, майно, ліси та економії а од всіх нас відібрати волю.

„От чого вони хочуть. Вони також знов хочуть надіти на нашу шию московське ярмо, як це було двіста пятьдесять років тому назад, знов почати нас смоктать, як той солоденький сахарок, що готуеться на наших цукроварнях.

„Яку волю дали большевики в Петрограді та в инших городах, ми вже бачили. Бачили ми також, як всі ті, власне кажучи, святі люде, які більшу частину свого життя провели в кайданах, на Сибірі та по вязницях, добуваючи волю та правду свойому народові — тепер знов вкинуті в тюрми Леніном та його прихвостнями. Бачимо також, який ленінці дають нам мир, бо з Німцями миру ще нема, та напевне і не буде, а на нас — на Україну, вже большевицькі орди сунуть як та чорна хмара. Виходить — большевики всього надавали народові, всього наобіцяли, а нарешті тільки маемо, „що обіцянка — цяцянка, а дурневі радість". Отаке „благоденствіе" дав нам всім Ленін!

„Так отоже — годі нам забивать памороки, годі нам сміятися, буде з нас того, що понаписував в своїх (безглуздих) декретах Троцький та Ленін. Досить з нас знущання та обманів, тепер очі у нас открились остаточно. Все тепер ясно. Товариші! Не дамось же в обман. Буде з нас московських вчителів — за триста літ вони нас досить навчили. Скажемо їм в останне: Одвяжіться од нас, бо як не одвяжетесь, московські вчителі, то лихо вам буде, ми вже самі підросли і бачимо добре, куди ви тепер гнете і до чого простуете. Знаемо також, чого вам так жвавенько допомагають всі чорносотенці, дубровинці, двуглавовці і друга самодержавна погань. Розумiемо також, задля чого ви вже повипускали з Петропавловки царських катюг, як Щегловитов, Комісаров і другі. Але цього у нас на Україні вам не вдасться зробить! Буде з нас тої крові, яку ви ллете у себе по своїм Петроградам, Москвам та Царицинам. Ми цього не хочемо, ми цього не допустимо на своїй землі. Є у нас свое власне правительство — Ґенеральний Секретаріят та Центральна Рада, а ви сидіть у свойому Смольному та не лізьте до нас; ми й самі впорядкуемось, а ваших порядків нам не треба, також і вас самих, як не будете сидіти в нашій хаті смирно.

„Спасайтеж, селяне та вільні козаки, свою землю од найстрашнішого за цю війну ворога; гуртуйтесь скоріше та ставайте на охорону своеї землі, свойого добра, хазяйства, дітей та жінок, та дайте огидливому новому варварові-большевикові достойну одсіч, бо цей ворог вже тут, серед нас, він вже розвалив всю Росію, і тепер хоче розвалити нашу Україну. Не дамож розвалити нашої України.

„Рятуйтеж свою землю і волю від нового Тамерлана — російського большевика, — та не давайте пощади і спуску також і нашим, які пошились у большевицькі дурні. — Ґрупа незалежних українських С.Р." (14 грудня (декабря) 1917 року. Місто Київ).

Наші взаемовідносини були попсовані вмить й добре вилаявши всіх нас, а також мене особисто за „провокацію", моляв і брехню та „очковтірательство", делеґація обурена залишила Секретарство.

Глека розбито. Хоч треба сказати, що й без цього випадку позитивного нічого не далаб ця делеґація. Поки повернулась би вона до Петрограду, то напевно свої позитивні враження вона переміниlaб на неґативні — така вже психольоґія тих, що стремлять до конфліктів, до боротьби лише в імя боротьби в кращому разі, а то й просто, щоби „пострелять, порезать, та поґрабіть і удаль маладецькую розвернуть да і падработать на етом деле".

(Далі буде).

сяги.

Др. Старос.: Чи ви відповідали на випадок невиконання наказу?

Обв.: Так.

Др. Старос.: А на випадок зради?

Обв.: Життям.

В цьому місці припинили розправу до після полудня. Дальше почалося переслуханя о год. 17.25.

П.: (до Ординця) Коли вас арештували?

Ординець: 4-го липня коло год. 7-ої рано.

П.: (до Мироша) А вас?

Мирош: Того-ж дня пополудні.

(Конець буде)

ГОЛОСИ ЧИТАЧІВ

ЧИ ТАК ВИГЛЯДАЄ ПОСТУП?

Дуже богато читаємо й говоримо про поступ в 20. столітті.

Дідам нашим і не снилося автомобілі, радіо, телевізія, аероплани і т. ін.

А медицина? Пишуть, що наука так поступила, що смертність від хоріб трохи-трохи не припиниться зовсім. Навіть відмолодження Москаль придумав. Чуєте, Москаль! Навіть Москалів зачепив поступ. Вже не говорячи про ріжні нові ідеї аж до лету на Марс включно.

Про знахорів та ворожбитів зі сміхом згадуємо та вважаємо це все забобонами. Культура, мовляв, та цивілізація так поступили, що хіба в недосліджених краях ще може її які забобони. Але куди може просякнути поступ, там вже кінець усяким дикунствам. Звичайно, Московщина виключається, бо там усе одно, що в бразилійських пущах.

Люди вже знають, що на кожну хоробу є відповідний лік, а коли людина занедужає, то кличуть лікаря. Ба, навіть дикуни знають, що треба ліків, щоби позбавитись хороби.

Тай що казати. Пес так само знає свої ліки. Коли гадюка, буває, укусить пса, то він зникає з очей людей і біжить шукати собі зілля.

А потім вертається, хоч і схудлий, зате здоровий.

А отже, очевидно, не всі приймають культуру та цивілізацію.

Трапився в Филаделфії такий випадок:

Через вулицю переходив чоловік на імя Алберт Гопкінс, на якого наскочив автомобіль і сильно покалічив. Колиж його хотіли забрати до шпиталю, то родичі не допустили, бо належали до такої секти, яка заборняла вдаватися до помочі лікаря, а вірить тільки в силу молитви. Коли прийшов полісмен і заговорив про потребу лікарської помочі, сам покалічений відмовився. Відвернувся до стіни та все молився, а з ним молились парох секти і вся сімя.

Тепер, по смерти сектанта, і пароха і фамілію поліція арештувала.

Отже, що це — поступ?

Лишаю рішати читачам. До цього прикладу можна дуже легко навязати тисячі прикладів з інчих галузей життя, а передовсім з політики, якої богато наших людей не розуміє і там, де треба боротися, там думає, що вистарчить молитва, щоби позбутися ворога. А є такі у нас „політики", що такий лік приписують українському народови в його боротьбі з ворогами, особливо з Польщею.

Володимир Сегінь,
Филаделфія, Па.

—o—

ЦЕРКОВНЕ МАЙНО ПЕРЕХОДИТЬ В РУКИ НАРОДА.

Думаю, що це буде цікавити ширший загал, що пише американська газета про церковно-народну боротьбу, яка повстала в Злучених Державах між укр.-греко-кат. парохіями і українським громадянством а еп. Богачевським.

Тут мова про укр. греко-кат. церкву в **Ансонії, Конн.**

„THE EVENING SENTINEL", June 2, 1928, подає таке:

UKRAINIAN GREEK CATH. CHURCH IS NOW OWNED BY CONGREGATION

Corporation Composed of Members of Church on Clifton Avenue, Acquires Property—Result of Protest Against Change in Church Policy After the World War.

The church property of the Ukrainian Greek Catholic church on Clifton evenue has been acquired by a corporation composed of members of the congregation, which bought a second mortgage on the property and redeemed when the Derby Savings bank foreclosed a first mortgage. This is very satisfactory to the local parish and vests the title in the local body instead of in the bishop as trustee as formerly, thus giving the local congregation control of its own property. This is the result of agitation in the various Greek Catholic parishes throughout the United States concerning threatened changes in the church doctrine, discipline and worship growing out of the World war.

It seems that when this church affiliated with Rome, October 6, 1596, there was an understanding that the services should continue to be held in the native language and that the clergy should be allowed to marry. There are about five million members of the church scattered throughout eastern Galicia (Poland), Czecho-Slovakia, the United States, Canada and South America. As a result of the World war the church came under control of the civil authorities of Poland, now an independent republic, comprising about 30 million people, and the latter brought pressure to bear on the holy see to Latinize the church and assume supervision and control of the bishops and clergy when nominated and ordained and to bring about celibacy of the clergy. In pursuance of this policy the holy see about four years ago appointed a bishop for the diocese of the United States, who began to introduce the Latin service and discharge the married clergy. The various parishes not being in favor of the change, protested without result as yet. On Dec. 29, 1926, a congress was held at Philadelphia to which every parish in this country sent delegates. This body voted to change the name of the church from Ruthenian to Ukrainian Greek Catholic church, Ukrainia being a large territory in southwestern Russia extending from the Black sea on the south to Poland on the north, and having as its principal cities, Odessa, Kiev and Kharkov. This congress also voted that the local parishes should obtain control of the church properties and to insist on the terms of the original agreemnt of 1596.

In February of this year 14 societies of this section representing ten thousand members, sent a request to the apostolic delegate requesting removal of the bishop, but as yet no answer has been received. Following this the local congregation formed a corporation and took steps to acquire the church property as hereinbefore stated, the matter being in charge of a committee. The local congregation is in a flourishing condition and harmonious, and it is expected that things will move smoothly from now on.

З УКРАЇНСЬКОГО ЖИТТЯ В АМЕРИЦІ.

АНСОНІЯ, КОНН.

Для Лемківщини.

Заходом Центрального Комітету Злучених Українських Організацій в Ансонії, Конн., відбувся дня 5-го серпня пікнік, з котрого весь дохід призначений на просвітні ціли для Лемківщини. На сей пікнік комітет запросив кожду організацію з осібна, мимо сего, що кожда організація має своїх представників у згаданім комітеті. Ми очікували нетерпеливо сего дня, коли всі діти одної Матери України, чи з гір Карпатських гір, чи широкого Поділля, зійдуться разом і подадуть поміч нашим братям на Лемківщині. Але помимо всіх старань і ухвал кождої організації, на пікнік прийшло менше число гостей, як комітет сподівався.

Комітет запросив на цей пікнік головного бесідника гром. Петра Ковальчука з Елизабет, Н. Дж. Він радо згодився прибути, бо як Українець з Лемківщини найлучче знає тамошні обставини. Як вірний син Лемківщини, найбільше хотів би їй помогти, морально і матеріяльно. Комітет сподівався, що всі Українці-Лемки прийдуть, тимбільше, що в нашій місцевости, переважно живуть Українці з Лемківщини. Вже для цікавости повинні були прийти всі і послухати Лемка „молодшого покоління", що він буде говорити. Та, на жаль, „не так склалось, як гадалось". Як усе, так і сим разом прийшли тільки свідомі і ті, що всі тягарі двигають на своїх плечах і складають жертви на народні і просвітні цілі.

Прибув самий свідомий елемент, що йде вперто все вперед до визначеної цілі Сим разом і наші недобитки „русофільства" — прийшли, щось три, „со страхом Божим" — послухати, як то **„Україну будують"**. Ну, і сміху ми троха мали з ними. Двох стало оподалік, чогось боялись приступити, а оден набрав відваги і почав свою „мудрість" з гр. П. Ковальчиком. Казав, що він всі історії вже поперечитував, але ще не знає якої він народности?... Що, не вірите? А-я! таке втяв. Розплакався за „матушкою Росією". Ну, і сказав, що Українці є на Великій Україні, але в Галичині нема і не було. Видите, куди „тне", тай нам те саме Поляки „співають", а навіть і забороняють називатися Українцями в Галичині, а вони за Поляками головами покивують, як кони в горячий день. Ой, раби, раби! коли ви прозрите? Ну, але як той казав, „що горбатого вже й земля не напростує" — певно не напростує вона і наших рабів. Рабство вони одідичили в спадку. Були слугами Москви, чомуж не послужити ще й Польщі? Та й, „господинове", можете лишитися слугами Москви і Варшави, **але ми, Українці, хочемо і будемо газдувати на своїй батьківській землі як вільні люде і так довго не спочинемо, поки сего газдівства не здобудемо.** Наших кацапів нічо вже не направить. Божнавіть Плятон, як його спровадили до Ансонії, казав, що „пора вертатись до свого народу. А що говорю батюшка?... Не казав, що відреклися Рідної Матери (України), а мачуха (Москва) вас не хоче? Та „вольному воля, а дурному вічная память.

О год. 3.40 гр. П. Ковальчик, почав говорити. Як наочний свідок военного перевороту переповів нам присутним всі події, котрі наш нарід мусів переживати. Взивав до єдности і до праці для рідного краю. Просив братів Українців з Лемківщини, щоби як найбільше помагали нашій Лемківщині видвигнутися з темноти, а зробляти се лише тоді, коли будуть помагати своїм бувшим громадянам на Лемківщині будувати читальні і Рідні Школи. Бо лише ті виведуть нашого брата з темноти. Промову вислухали всі з великим зацікавленєм і щановного бесідника нагородили бурею оплесків. Опісля ще довго наша молодіж розмовляла з гр. П. Ковальчиком про рідний край, його нарід, звичаї і обичаї, а на закінчення всі прирекли дати поміч для рідного краю. Шкода лише, що перешкодив нам дощ, а то і приход був би вдоволяючий.

На сім місци наш комітет позволить собі прилюдно подякувати в першій мірі нашим бизнесменам, а іменно: Д. Сидоркови, Гаврилови Чарнецькому, К. Повандї; И. Хомковичеви, Федькови Пошпурови, С. Підберезнякови і М. Корбелякови за віктуали, даровані на пікнік. Наше місцеве громадянство повинно собі затямити і підпирати лише своїх бизнесменів, котрі на кожий поклик спішать з помічю Дякуемо рівнож українському драматичному хорови, котрий гуртується при українській грек.-кат. парохії, за його виступ, котрий рідною піснею звеличав наш пікнік.

Сподіємося, що наше громадянство незадовго знов поспішить з помічю, тим разом вже для тих, котрі віддали все, що мали, для України, а тепер коротають своє життя серед нужди і голоду, а ними є наші інваліди, для котрих ми винні довг, а мусимо його сплатити. А сплатимо його лише тоді (і то в части лише), коли поможемо вибудувати дім, де вони будуть могли спокійніше дожити свого віку. І тепер якраз наш комітет приготовляється до збірки на сю ціль в повній надії, що наше свідоме громадянство сю справу щиро підіпре.

Чистий прихід з пікніку виносить $40.08, а збірка на пікніку дрібними жертвами $42.25. Разом $82.33.

Гроші ухвалено вислати на українську Бурсу в Новім Санчі.

За Централний Комітет Злучених Українських Організацій в Ансонії, Конн.:

Андрій Зиновяк, предс.;
Теодор Захаревич, скар.;
Ол. Мерещак, секретар.

СЕНТРАЛ ФАЛС, Р. АЙ.

На страйкуючих майнерів.

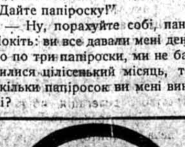
Підчас пікніку тов. Івана Франка зібрано на страйкуючих майнерів $7.50. Жертвували: П. Москалюк $1.00; П. Моторний, П. Беньковський, О. Рекрут, С. Карпа, А. Адамоніс, А. Василів, Edw. Andiyc по 50 ц.; К. Бабій, М. Беньковський, Д. Вардиґа, Д. Бабій, С. Тріска, І. Кащишин, Ґ. Калікович, І. Фвідер, Н. Бень, М. Руткевич по 25 ц.

Павло Моторний.

— А, як ся маєте, пане Локіть! Ви вже з відпустки? То ми не бачилися цілих чотири неділі! Дайтеж мені папіроску!

— А то ви, пане Судокора, ледви побачили мене, а вже: „Дайте папіроску!"

— Ну, порахуйте собі, пане Локіть: ви все давали мені дену по три папіроски, ми не бачилися цілісенький місяць, то скільки папіросок ви мені вини?

СЕМИЙ ЗМИСЛ?

Як довго людина рахувалася лише з цим, що їй підпадало під змисл, що бачила, чула або чогось дотикалася — так довго твердженю, що маємо лише пять змислів.

Досліди виказали, що людина крім зору, слуху, смаку, дотику і нюху має ще **змисл рівноваги** в організмі в околиці слухового приладу. Цей змисл мають люди і звірята. Досліди, переведжені на звірятах, виказали, що коли виняти якийсь нерв, то тоді тратить звіря спромогу вдержання рівноваги.

Тож є вже шість змислів, а тепер учені шукають за семим. Учені не сумніваються, що деякі люди мають такий змисл, але ще не знають, де він є.

Розходиться тут про здібність почування деяких великих подій, як катастрофи, катаклізми природи, смерти і т. п.

Цеї здібности не мають в однаковій мірі всі люди, а в деяких нема її зовсім. Також у звіринним світі інстинкт у деяких звірят проявляється сильно, в інших дуже слабо. Дотеперішні досліди, переведені головно в Англії, знайшли 3000 людей з таким змислом.

Цікаве, що деякі люди вміють **відгадувати барви** при помочи дотику. Грецький лікар Танагра робив щодо цього досліди і натрапив на молоду Грекиню, яка справді „бачила пальцями". Досліди відбувалися так: У зовсім темній кімнаті посадили цю Грекиню і завязали їй очи. До скринки з отвором, яким могла продіставитися лише рука, вложили сто деревляних кульок, ріжно помальованих. Дівчина за кождим разом, як витягала кульку, сказала, на який кольор помальована кулька.

Щодо зовсім позитивного про все годі сказати покищо.

ПОДЯКИ.

Я, низче підписана, складаю щиру подяку У. Н. Союзови за скоре виплачення мені посмертного по моїм мужови Якові Коцщаку в сумі $1000.00. $500 одержала я яко жена, а $500 для сиріт.

Марія Коцщак,
від. 48, У. Н. С. Плейнс, Па.

Я, нижче підписаний, складаю щиру подяку У. Н. Союзови за виплачення мені допомоги з фонду запомогового в сумі $50.00, котрі мені дуже придалися.

Так само дякую товариству „Єднісь", від. 163.

Юрій Сенів,
чл. від. 163. У. Н. С.,
Филаделфія, Па.

Також спосіб.

Чоловік і жінка хочуть іти до театру. Чоловік уже давно зібрався, а жінка все ще причепурюється перед зеркалом.

— Дорогенька, ми вже і так спізнилися на представлення, могла би ти трохи поспішитися із зодяганням!

— Е, лиши свої примхи! Можеш прецінь посунути годинник на пів години взад!

МІСЯЧНИЙ ЗВІТ ГОЛОВНОГО РЕКОРДОВОГО СЕКРЕТАРЯ У. Н. СОЮЗА

за липень 1928 р.

НОВІ ЧЛЕНИ:

В. 3. Корнаць Анастазія.
В. 10. Тезбір Теофіль, Владика Марія, Владика Пархомій.
В. 28. Лещик Дмитро, Лещик Марія.
В. 42. Громик Данило, Громик Анна.
В. 56. Ходань Йосиф.
В. 85. Процько Мик., Галинянський Стефан.
В. 86. Шнурер Фльоріян.
В. 90. Филяк Теодор.
В. 93. Кушнір Іван.
В. 102. Гечар Іван.
В. 103. Гарасимович Марія.
В. 112. Гнот Марія, Колода Анна, Притуляк Розалія.
В. 123. Томан Микола.
В. 131. Смук Розалія.
В. 135. Кокус Мартин.
В. 137. Звізенська Розалія.
В. 146. Баран Катерина, Сабан Василь, Баран Теодор.
В. 147. Тхорик Ева, Змінка Пелягія.
В. 152. Дуркало Марія, Павлусь Катерина.
В. 156. Закорчена Ксеня, Дідух Олекса.
В. 167. Жуковець Йосиф.
В. 168. Сенків Григорій.
В. 172. Зятик Антін.
В. 177. Бронгард Броніслав.
В. 218. Каюс Катерина.
В. 221. Іванків Андрій, Іванків Меланія, Рибак Остап, Рурка Йосиф.
В. 247. Гринишин Анна, Гурна Розалія.
В. 258. Пішкевич Олена, Троян Петро.
В. 267. Агрест Анна.
В. 289. Януш Анна.
В. 293. Музика Стефан, Гордійчук Олекса.
В. 299. Коваль Олекса.
В. 300. Левицька Марія, Василишин Марія, Гамівка Іван.
В. 312. Чайка Йосифа.
В. 320. Бляма Михайло.
В. 321. Погозельський Болеслав, Сиола Володимир.
В. 331. Гнатусь Михайло.
В. 335. Спасюк Кирило, Спасюк Евдокія.
В. 349. Гарасимюк Евфрозина.
В. 364. Маліцький Осип.
В. 374. Дутчак Дмтиро.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 5. Мазурек Олекса.
В. 7. Костек Роман.
В. 14. Лапій Василь, Лапій Ліна.
В. 18. Боджінський Стефан.
В. 29. Ковальчик Михайло, Орлецький Іван.
В. 31. Головач Лешко.
В. 34. Еванига Василь, Фрилек Микола, Фрилек Катерина, Оберц Анна, Панько Іван.
В. 41. Цимбаляк Василь, Цимбаляк Марія.
В. 48. Більська Марія, Кікта Ева.
В. 56. Бліщ Андрій, Емирить Данило, Проць Теодор, Тихоневич Тимко, Фрей Прокіп.
В. 76. Дворянин Кость.
В. 81. Печериця Василь.
В. 94. Біланюк Петро.
В. 96. Спожарська Анеля, Спожарська Зофія.
В. 113. Кравц Семен, Терпко Петро.
В. 137. Дворожняк Стефан.
В. 138. Блажийовський Василь, Блажийовська Марія, Ціжман Томко.
В. 142. Дорош Василь.
В. 146. Михальчук Теодор, Михальчук Анна.
В. 213. Зимян Наум.
В. 216. Татро Мелянія.
В. 223. Фондига Ваврик.
В. 229. Бойко Анна, Бридзя Стефан, Гарасим Евгенія.
В. 234. Гобер Дмитро.
В. 235. Ратич Василь.
В. 237. Коцюбан Филип, Коцюбан Розалія, Пірс Анна.
В. 250. Пазда Юрій, Сленк Йосиф, Сленк Ева.
В. 266. Климків Михайло.
В. 268. Громяк Михайло, Євчин Василь.
В. 276. Лаван Катерина, Васильчик Іван, Баландят Марія, Керда Анастазія.
В. 285. Возняк Андрій, Федорчик Василь, Федорчик Балвіна, Герчак Йосиф.
В. 294. Даняляк Адам.
В. 301. Кулич Семен.
В. 304. Ридзик Онуфрій.
В. 312. Цап Семен, Цап Йосифа.
В. 316. Галуга Іван.
В. 352. Ковалик Йосиф, Ковалик Розалія.
В. 365. Остапчук Максим.
В. 367. Білик Марія, Попович Пелягія, Крипка Катерина, Попович Микола.
В. 373. Цеуско Текля.
В. 378. Сітак Петро, Сітак Анастазія.
В. 388. Думин Юлія.

ЧЛЕНИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 4. Чомко Іван, Чомко Михайло, Чомко Стефан.
В. 15. Брингілевич Анна, Брингілевич Тимко.
В. 20. Старух Іван.
В. 33. Махник Текля.
В. 44. Тхорик Анна.
В. 78. Костек Михайло.
В. 94. Перон Микола.
В. 147. Стиранка Антін.
В. 213. Солонинка Анна.
В. 219. Гладкий Михайло, Гладкий Василь, Гладка Марія.
В. 230. Пасічник Дмитро.
В. 237. Лаврик Михайло.
В. 239. Ротовський Стефан.
В. 276. Гриневич Лесьо, Гриневич Олена.
В. 289. Мелих Іван.
В. 345. Садовий Петро, Садова Текля.
В. 367. Рутило Сенько.

ЧЛЕНИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 1. Двуліт Василь, Козар Лешко.
В. 7. Кот Михайло, Дидик Марія, Петрунцьо Марія.
В. 20. Овчарук Іван, Яловий Михайло.
В. 27. Лавроський Стах, Щумило Іван, Граняк Петро, Граняк Юзька, Лавровська Анастазія.
В. 28. Шуптар Микола.
В. 29. Кобела Михайло.
В. 49. Бусько Василь.
В. 59. Сикина Іван, Баган Теодор.
В. 76. Стахура Василь, Стахура Марія.
В. 70. Шостак Зинко.
В. 73. Брикович Михайло.
В. 76. Нагай Тимко.
В. 78. Кішка Михайло.
В. 85. Мельник Іван, Мельник Текля.
В. 94. Кричківський Олекса, Кричківська Тафія, Деркач Юрій.
В. 98. Мельник Семен.
В. 102. Півоварник Йосиф, Півоварник Анастазія, Заяць Іван.
В. 110. Кричківський Олекса.
В. 122. Теренюк Максим.
В. 126. Згодич Петро.
В. 128. Говард Йосиф.
В. 129. Луців Михайло, Бринь Василь.
В. 133. Петрик Іван, Шатинський Теодор, Сорока Лев, Сорока Анастазія.
В. 136. Кулик Федор, Зарічняк Іван, Куренко Андрій, Луцишин Андрій, Павлик Василь.
В. 137. Дешевський Іван.
В. 142. Москаль Роман, Грозівчак Іван, Крус Антін.
В. 152. Борис Петро, Рейтар Андрій.
В. 157. Медуна Андрій.
В. 161. Куцаба Іван.
В. 162. Бойко Петро, Медвідь Стефан, Томаш Стефан.
В. 170. Кречковський Павло.
В. 179. Кліщ Микола.
В. 194. Марків Семко, Марків Анастазія.
В. 203. Кузьма Петро, Муж Павло, Яремчук Антін.
В. 213. Ботвіна Зофія, Взорек Катерина.
В. 219. Брягідир Стефан, Бардич Ілько.
В. 220. Петрина Йосиф.
В. 237. Каспер Теодор.
В. 245. Войтович Іван, Войтович Катерина, Калат Григорій, Войтович Володимир.
В. 247. Долеба Микола, Долеба Розалія, Марущак Теодор, Цицик Іван, Цицик Текля.
В. 254. Палюх Володимир.
В. 257. Данко Ігнатій, Пішко Микола, Седляр Дмитро.
В. 259. Саракун Франко.
В. 266. Мостовек Стефан, Калуга Олекса, Квас Михайло, Вовнянка Василь.
В. 268. Меліш Дмитро.
В. 277. Соколь Лаврентій.
В. 288. Федорчак Ксеня.
В. 298. Холаєвська Олена.
В. 300. Яцинич Антін, Яцинич Марія.
В. 301. Янковська Розалія.
В. 308. Венгір Марія.
В. 320. Воронка Олекса.
В. 324. Метельський Антін, Метельська Марія.
В. 336. Пелех Стефан, Пелех Анна, Воробель Антін, Левицький Михайло, Крупа Василь.
В. 338. Кунька Михайло, Кунька Марія, Фалібота Іван.
В. 342. Плавущак Йосиф, Плавущак Анастазія.
В. 345. Шепот Микола.
В. 349. Семенюк Яким.
В. 351. Зінкевич Пилип.
В. 355. Кочан Григорій.
В. 363. Брецецький Михайло, Брецецька Марія.
В. 367. Мостовий Михайло, Мостова Ксеня, Андріїв Сидор, Костів Іван.
В. 369. Олексин Петро, Олексин Анна, Іванців Іван, Іванців Анеля.
В. 378. Жільняк Параска, Жільняк Андрій.

ЧЛЕНИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Гладкий Василь, Гладка Марія, Гладкий Михайло.
В. 28. Ротовський Стефан.
В. 33. Яніцька Текля.
В. 36. Романів Анастазія.
В. 62. Козак Григорій.
В. 77. Українець Гнат, Українець Марія.
В. 91. Дзюбінський Михайло, Дзюбінська Анна.
В. 124. Костек Михайло.
В. 147. Тхорик Анна.
В. 163. Бергацький Іван.
В. 165. Махник Текля.
В. 170. Чомко Стефан, Чомко Михайло, Чомко Іван.
В. 183. Яніцький Теодор.
В. 206. Каськів Теодор, Каськів Анастазія.
В. 241. Балюк Марія.
В. 287. Солонинка Анна.
В. 285. Чорнобіль Марія.
В. 312. Ратковик Яким.
В. 321. Боробець Мартин, Боробець Катерина.
В. 369. Брингілевич Тимко, Брингілевич Анна.
В. 385. Худяк Дмитро, Гілецький Теодор, Гілецька Анна.

ЧЛЕНИ ПОМЕРШІ:

В. 1. Албертинас Казимир.
В. 65. Гриценко Марія, Полянський Теодор, Сокира Іван.
В. 84. Козак Данило.
В. 101. Чупа Михайло.
В. 147. Лобас Ксеня.
В. 149. Мельник Григорій, Тобяш Йосиф.
В. 155. Марків Іван.
В. 235. Кушнір Олена.
В. 259. Соловій Микола, Вроблевський Казимир.
В. 321. Лев Василь.
В. 347. Колодчак Текля.
В. 369. Валігурський Олекса.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця липня 1928 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20,308
В місяци липни 1928 р. принято нових	63
В місяци липни 1928 р. принято наново	78
З місяци липни 1928 р. принято з переступними листами	24
З місяци липни 1928 р. принято з інших кляс обезпечення	4
Разом	20,477
В місяци липни 1928 р. суспендовано	128
В місяци липни 1928 р. відійшли з переступними листами	32
В місяци липни 1928 р. відійшли до інших кляс обезпеч.	4
В місяци липни 1928 померли	16
Разом	180
З кінцем місяця липня 1928 р. в У. Н. Союзі було повнолітних членів	20,297

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС І СУМ ОБЕЗПЕЧЕННЯ:

СТАРИЙ РІД.

В класі Д.	на $ 100	13
В класі А.	на $ 250	397
В класі А.А.	на $ 500	5,823
В класі В.	на $ 750	886
В класі С.	на $1000	12,572
В класі В.В.	на $1500	265
В класі С.С.	на $2000	79

НОВІ РОДИ:

Обезпеченне платне по смерти з вкладками до 70 року життя.

В класі О- 500	на $ 500	39
В класі О-1000	на $1000	28
В класі О-1500	на $1500	3
В класі О-2000	на $2000	1
В класі О-2500	на $2500	—
В класі О-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне по смерти з вкладками протягом 20 літ.

В класі Р- 500	на $ 500	36
В класі Р-1000	на $1000	51
В класі Р-1500	на $1500	—
В класі Р-2000	на $2000	2
В класі Р-2500	на $2500	—
В класі Р-3000	на $3000	—

Обезпеченне платне за життя з вкладками протягом 20 літ. (Ендавмент).

В класі Е- 500	на $ 500	47
В класі Е-1000	на $1000	50
В класі Е-1500	на $1500	3
В класі Е-2000	на $2000	2
В класі Е-2500	на $2500	—
В класі Е-3000	на $3000	—
	Разом	20,297

МОЛОДЕЧИЙ ДЕПАРТАМЕНТ. НОВОВПИСАНІ ДІТИ:

В. 1. Хомяк Ізидор.
В. 2. Лудкевич Олена, Стухляк Петро, Стухляк Анна.
В. 4. Кусень Віра.
В. 8. Кобялка Андрій, Кобялка Марія.
В. 9. Лучканич Текля.
В. 10. Дутканич Андрій, Владика Емілія.
В. 13. Хованський Василь.
В. 16. Магомета Анна, Роговський Кароль, Смолій Анна, Смолій Евген, Смолій Іван, Смолій Марія, Смолій Стефан.
В. 17. Терлецький Григорій.
В. 22. Юревич Фридрик.
В. 29. Гривняк Ілько, Гривняк Теодор.
В. 38. Намісняк Анна.
В. 56. Ковальчик Іван, Реваковська Ольга.
В. 57. Бобяк Альберт, Чубак Текля, Глушко Анастазія, Сорока Ольга, Сорока Марія, Сорока Юлія, Тиньо Анна, Тиньо Люба.
В. 59. Варій Ольга.
В. 97. Кіча Анна.
В. 109. Курник Андрій, Курник Олена, Курник Михайло, Орлофф Зофія, Твардон Ольга, Твардон Катерина.
В. 112. Габрівська Стефанія.
В. 128. Хоросщак Дора.
В. 133. Пришляк Микола, Пришляк Катерина, Пришляк Марія.
В. 137. Комісар Петро.
В. 168. Білінський Василь, Лопушанський Стефан.
В. 206. Гладик Олена.
В. 213. Мончак Іван, Мончак Петро.
В. 226. Мігалик Василь.
В. 232. Газдайко Павло.
В. 237. Бартіш Онуфрій.
В. 239. Нагірна Анна, Нагірна Павлина.
В. 247. Івашко Катерина, Ковалик Стефан.
В. 258. Кріль Петро, Кріль Іван, Мудрик Анеля.
В. 274. Макарець Олена.
В. 276. Марковська Ольга, Марковський Богдан, Марковський Іван, Пліцка А. Павло, Петришак Олена, Петришак Йосиф.
В. 294. Гуменюк Марія, Гуменюк Олекса.
В. 312. Кріль Володимир.
В. 321. Грицик Онуфрій, Грицик Анна, Грицик Йосиф, Грицик Іван, Янушевич Людвік.
В. 331. Бучинська Марія.
В. 334. Ярема Альберт, Ярема Евген.
В. 336. Сич Стах.
В. 338. Вархолик Теодор, Вархолик Михайло, Вархолик Анна.
В. 352. Пандяк Василь, Савка Анна, Савка Стефан.
В. 384. Макар Іван.

ДІТИ ПРИНЯТІ НАНОВО:

В. 14. Лапій Антін, Лапій Анна.
В. 34. Фрилик Олена, Фрилик Стефан, Фрилик Володимир, Оберц Марія, Оберц Іван.
В. 41. Цимбаляк Катерина, Цимбаляк Марія, Цимбаляк Анна.
В. 56. Проць Анна, Проць Анастазія.
В. 146. Михальчук Петро, Михальчук Мирослав.
В. 234. Гобер Микола, Гобер Василь.
В. 237. Коцюбан Йосиф, Коцюбан Іван, Коцюбан Стася.
В. 276. Баландят Михайло, Баландят Катерина, Баландят Олена, Керда Марія, Васильчик Ольга.
В. 285. Федорчик Михайло, Федорчик Марія, Федорчик Дмитро, Федорчик Анна, Федорчик Катерина, Федорчик Стефан.
В. 312. Цап Павло, Цап Марія.
В. 352. Ковалик Марія, Ковалик Іван, Ковалик Ольга, Ковалик Петро, Ковалик Володимир.

ДІТИ ПРИНЯТІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 219. Гладкий Микола, Гладкий Володимир, Гладка Олена, Гладка Анна.
В. 276. Гриневич Елисавета, Гриневич Василь, Гриневич Маргарета.
В. 345. Садовий Богдан.

ДІТИ СУСПЕНДОВАНІ:

В. 7. Петрунцьо Юрій, Петрунцьо Петро.
В. 9. Ковальчик Анна.
В. 27. Громяк Адам, Громяк Броніслава.
В. 44. Махіброда Анна, Махіброда Текля, Махіброда Марія, Махіброда Варвара, Придка Марія.
В. 59. Баган Іван, Венгрин Стефан.
В. 98. Крестинич Наталія.
В. 132. Гладкий Михайло.
В. 137. Дешевський Іван, Дешевська Анна, Дешевська Катерина, Дешевська Марія, Дешевський Стефан.
В. 142. Прозівчак Іван, Прозівчак Анна.
В. 162. Бордун Марія, Бордун Стах, Медвідь Іван, Медвідь Стефан.
В. 170. Савчин Славко.
В. 174. Литвінчук Катерина.
В. 177. Ониско Марія.
В. 179. Машталяр Ольга.
В. 203. Муж Василь.
В. 213. Ботвін Володислав, Ботвін Андрій, Ботвін Броніслав, Ботвін Емілія, Ботвін Стах.
В. 220. Петрина Петро, Петрина Марія.
В. 247. Цицик Анна, Цицик Василь, Цицик Володимир, Долеба Марія, Долеба Катерина, Долеба Володимир, Долеба Ольга, Долеба Іван, Долеба Василь, Долеба Стефан, Марущак Михайло, Марущак Антін, Марущак Іван.
В. 257. Седляр Андрій, Седляр Юрій.
В. 308. Магац Марія, Магац Анна, Магац Зофія, Магац Катерина, Магац Юрій.
В. 316. Полянська Марія.
В. 324. Максимюк Михайло, Максимюк Анна, Максимюк Василь.
В. 326. Слюсар Ванда, Крупа Ольга, Пелех Володимир, Пелех Омелян.
В. 342. Копирка Марія, Плавущак Адам, Плавущак Йосиф, Плавущак Іван, Плавущак Анна, Плавущак Михайло, Плавушак Олена.
В. 363. Бринецький Дмитро, Бринецький Стефан, Бринецький Петро, Бринецький Павло, Бринецький Іван, Бринецька Катерина.
В. 367. Мостовий Іван.
В. 369. Іванців Анна, Іванців Павлина.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З ПЕРЕСТУПНИМИ ЛИСТАМИ:

В. 27. Гладкий Микола, Гладкий Володимир, Гладка Олена, Гладка Анна.
В. 91. Дзюбінський Йосиф, Дзюбінська Ольга, Дзюбінська Стефанія.
В. 241. Балюк Іван, Балюк Антін, Балюк Михайло.
В. 321. Воробець Іван, Воробець Марія, Воробець Анна, Воробець Йосиф, Воробець Юлія.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ З МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ ДО СТАРШИХ ЧЛЕНІВ У. Н. СОЮЗА:

В. 28. Галицька Анна, Галицький Михайло.
В. 41. Рогицька Параска.
В. 63. Гнатів Іван.
В. 85. Процко Михайло.
В. 102. Гечар Іван.
В. 112. Притуляк Розалія.
В. 123. Тарас Михайло.
В. 247. Гринишин Анна.
В. 267. Агрест Анна.

ДІТИ ВІДІЙШОВШІ ДО ІНШИХ КЛЯС:

В. 265. Петришак Йосиф, Петришак Олена.

ПОМЕРШІ ДІТИ:

В. 15. Шимра Марія.
В. 128. Хорошак Анна.
В. 246. Андрухів Іван.
В. 369. Мазепа Іван.

ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця липня 1928 р. в У. Н. С. було дітий чл.	12,844
В місяци липни 1928 р. принято нових	88
В місяци липни 1928 р. принято наново	38
В місяци липни 1928 р. принято з переступними листами	8
Разом	12,978
В місяци липни 1928 р. суспендовано	83
В місяци липни 1928 р. відійшли з переступними листами	15
В місяци липни 1928 р. відійшли до повнолітних членів	10
В місяци липни 1928 померли	4
Разом	112
З кінцем місяця липня 1928 р. в У. Н. С. було дітий членів	12,866

ЗІСТАВЛЕННЄ ПІСЛЯ КЛЯС МОЛОДЕЧОГО ДЕПАРТАМЕНТУ:

В класі 1-ій за 25 цнт. місячної вкладки	12,034
В класі 2-ій за 50 цнт. місячної вкладки	832
Разом	12,866

ЗАГАЛЬНЕ ЗІСТАВЛЕННЄ:

З початком місяця липня 1928 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	33,152
В місяци липни 1928 р. убуло повнолітних членів	11
В місяци липни 1928 р. прибуло дітий членів	22
З кінцем місяця липня 1928 р. в У. Н. Союзі було всіх обезпечених	33,163

У В А Г А

котру кождий відділовий урядник і член Українського Народного Союза повинен пильно прочитати і до неї стисло застосуватися.

Так повнолітні як і молодечі члени У. Н. Союза, оголошені в рекордовім звіті за місяць липень 1928 р. як суспендовані або виключені за неплаченнє місячних вкладок чи з інших причин згідно зі статутом організації, коли хотять і надальше бути членами У. Н. Союза, мусять зголоситися протягом сего місяця (серпня) до своїх відділів і вписатися наново, заплативши всі свої вкладки і залеглости до місцевої каси на руки відділових урядників. Коли цего не зроблять до кінця місяця серпня 1928 року, то в вересни 1928 р. мусять виповняти нові аплікації (просьби о принятте), коли схотять бути дальше членами У. Н. Союза, подібно як кождий новий кандидат. Ці знов члени, так повнолітні як і малолітні, котрі в місяци липни 1928 р. взяли переступні листи, а еще доси не зголосилися до іншого правно істнуючого відділу У. Н. Союза, мусять це зробити в місяци серпни 1928 р., бо на другий місяць, то е в вересня 1928 р. стратять всі членські права і моглиби бути приняті тільки на підставі нових аплікацій (просьб о принятте).

І. Каштанюк, гол. рек. секр

ЖАРТИ.

Дівчина (до себе): Я від життя нічого не жадаю для себе, але про маму мені розходиться. Коби Бог дав, аби вона якнайскорше дістала гідного і гарного зятя...

—o—

Поступ у вихованні.

— Бачите, пані Чавурська: як ваш Левко був маленький, то говорив мені: „Ти штара баба".

— Пані, то не дивота, не знав іще гарно, дитина...

— Так, так, а тепер каже: Ти стара чарівнице!

—o—

Стара панна принесла до лікаря свого песика і просить поради:

— Він такий сумний, а на їду навіть глянути не хоче.

Лікар: Поглянемо, а не цілуєте ви його занадто часто?

—o—

Дівчина летіла вперше аеропляном із своїм нареченим-пільотом.

— Зажди хвилиночку! — озвалася вона нараз підчас лету. — Будемо мусіти осісти на землю.

— Чомуж?

— Відірвався мені перловий ґудзик від блюзки, бачу його, як блискується на землі.

— Сиди спокійно! — сказав летун — це не твій ґудзик, це озеро!

—o—

Бальзак і злодій.

Славний французський письменник Гонорій Бальзак писав свої твори звичайно в ночі. Тому ніколи не замикав на ніч дверей. Одної ночі використав це якийсь злодій і закрався до Бальзакової хати. Припадково так зложилося було, що Бальзак тої ночі не писав, а поклався був уже спати. Злодій старався розбити замок у Бальзаковім замку, вже й було би це йому вдалося, коли нараз почув сміх у кімнаті. Злодій кинувся, обернувся і побачив у ясному місячному світлі Бальзака: сидів на ліжку і сміявся. Злодій збентежився і спитався: „Алеж, пане, чому так смієтеся?" Бальзак серед сміху відповів: „Тому сміюся, що ви в ночі на потемки хочете найти гроші в мойому бюрку, а я там не можу найти грошей за дня". Злодій мерщій забрався.

—o—

— Останній раз жадаю від вас, щоби ви вже раз віддали мені цих десять долярів, пане Судокора!

— А то добре, що останній раз, пане Локіть, бо мені вже наприкрилося слухати це ваше говорення!

—o—

Модерно.

— Ви вмієте задержати тайну?...

— Так, пані.

— Я вам скажу щиро: я хочу вийти за муж...

— ?!

— Хочу щоби ніхто не знав про те, тільки... ви!

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

